

Vienoje karalystėje gyveno turtingas našlys didikas su savo dukra. Neilgai trukus jis namo parsivedė naują pačią. Ji irgi augino dvi panašaus amžiaus dukteris. Tėvas pamanė, kad jo dukrelei bus smagiau, jei turės namuose draugių ir vėl galės pajusti motinišką šilumą. Bet jo norams nebuvo lemta išsipildyti – pamotė mylėjo ir lepino tik savo dukreles, o įdukros negalėjo pakęsti. Dukterys irgi neatsiliko nuo mamos savo puikybe, pagieža ir tingumu.

Vargšei našlaitei prasidėjo sunkios dienos. Pamotė ją vertė dirbti juodžiausius darbus ir pildyti visus įgeidžius. Ji tapo tarnaitė savo namuose. O ir pamotės dukros niekada nepraleisdavo progos pasityčioti, iškaudinti ar kitaip nuskriausti vargšės mergaitės. Jos atėmė visus gražiuosius įseserės rūbus ir paliko tik senus skarmalus. Po sunkių darbų pavargusi mergaitė dažniausiai likdavo miegoti kampe prie krosnies ir todėl ją namuose pradėjo vadinti Pelene.